

По-горѣ отъ тази борба срѣщу лихварството ние поставяме економическиятъ факторъ, какво, едноврѣмено съ засилване на економическото развитие на страната, се създава излишенъ париченъ капиталъ (спестявания отъ трудъ, излишъкъ отъ доходи), който търси пласиране и, при посрѣдството на кредитните заведения, се предлага днесъ на нуждаещитѣ се отъ кредитъ въ едно много по-голѣмо количество, отъ колкото въ по-ранно врѣме. По този начинъ лихварството все повече и повече ще губи почва за вирѣне.

Носители на организования кредитъ, както се каза, сѫ Българската Народна Банка, Българската Земедѣлска Банка и кредитните дружества.

Тѣ дѣйствуваатъ съ собственъ капиталъ и съ чужди парични срѣдства³⁾.

Организоваността на тѣхния кредитъ състои въ това, че, като съумѣятъ да спечелятъ довѣрието на широката публика, мобилизирайтъ (привличатъ) свободните парични срѣдства на населението при единъ сравнително низъкъ $\%$ лихва и имъ даватъ слѣдъ това едно ползотворно пласиране, съобразно нуждите на производството⁴⁾. А понеже собствениятъ капиталъ на банките (включително дружествата) е обикновено твърдѣ ограниченъ по отношение на чуждите парични срѣдства, то справедливо се казва за тѣхъ, че съ една рѣка приематъ кредитъ (пасивни операции), а съ друга раздаватъ такъвъ (активни операции). Тѣхната роля по този начинъ се свежда къмъ едно организовано посрѣдничество — търговия съ капитали; а пъкъ печалбата имъ се гради върху разликата въ $\%$, що даватъ на внесенитѣ при тѣхъ за оползотворяване суми (влогове), и онзи, що получаватъ отъ клиентитѣ си срѣщу отпуснатитѣ имъ заеми.

Собствениятъ капиталъ на Българската Народна Банка се е образувалъ отъ вноски на държавата, — Българската Народна Банка е държавно кредитно учрѣждение, — и отъ присъединение (капитализиране) къмъ тѣзи вноски на една част отъ ежегодно придобиваниятѣ чисти печалби; на Земедѣлската Банка — отъ налогъ (въ по-ранно врѣме) върху земнитѣ произведения на земедѣлското съсловие и отъ капитализиране на чистите печалби; а на кредитните дружества: отъ продажбата на акции — при търговско-акционерните дружества; отъ продажба на акции, отъ мѣсеченъ вносъ и отъ капитализиране на чистите печалби — при спестовно-акционерните дружества; и най-сетне, отъ членски вноски и капитализиране на печалбите — при сдружаванията.

³⁾ »Банковото дѣло става такова само тогава, когато то има възможност да оперира съ чужди капитали.« (Валтеръ Баджехотъ, »Ломбардстрийтъ«, прѣводъ на руски отъ Е. Епшайна, Спб. 1901, стр. 218).

⁴⁾ Едно отъ най-мощните срѣдства за прибиране на спестяванията отъ този родъ изъ всички країща на страната сѫ клоновете на пощенската спестовна каса, сир. телеграфо-пощенските станции; тѣ могатъ да се уподобятъ на малки ручеп, които носятъ своите води въ онзи широкъ (въ нашъ смисълъ на думата) потокъ, който има да кара воденицата на Българската Народна Банка.